

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 151. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117827664/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

god og øm og bøjede sig over sin Elskede i den dybeste Bekymring. Hun maatte ikke vaagne i Forfærdelse, ikke græde igen som hin første Morgen, hun var hos ham. Hendes gyldne Kærlighedsdrøm skulde ikke afsluttes af nogen brutal Opvaagnen i Fængselsluft. De fineste Strænge havde sitret i hendes Sjæl og ved Nat sunget sig frem til ham, ham, hun elskede ubevidst med alle sit Hjertes usporligste Anelser. Denne Elskov maatte ikke brat afbrydes og visne som den Plante, hvis Hjerteskuud rives itu. Hun skulde tilbage til sit Jomfruleje og leve videre i sin Drøm, til Blomsten en Dag skød frem af Svøbet. Og sikkert maatte det ske snart, at hun følte Kærlighedens Sol varme ogsaa sine vaagne Tanker og saa den straale frem paa sin Bevidstheds Himmel.

Og Sølvér rejste sig fra sin vidunderlige Søvn, og han bøjede sig beskyttende over Gro og svøbte det lange bløde Klædebon ned om hendes kølige nøgne Fødder.

Da han stod paa Gulvet, mærkede han ret, hvor stærkt og tungt Lodderne gik lige ved Siden af ham. Han famlede efter Lyden og fandt, at Panelet ved Lejets Fodende var aabnet, idet en Fylding var drejet tilbage fra Rammen. Ad denne Vej maatte Gro være kommen.